

Sygnatura akt XX GC 482/24

Dnia 5 lipca 2024 roku

POSTANOWIENIE

Sąd Okręgowy w Warszawie XX Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący – sędzia Łukasz Oleksiuk

po rozpoznaniu w dniu 5 lipca 2024 roku w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: M. K.

przeciwko: (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

w przedmiocie wniosku powoda o udzielenie zabezpieczenia roszczenia

postanawia:

oddalić wniosek.

sędzia Łukasz Oleksiuk

Sygn. akt XX GC 482/24

UZASADNIENIE

postanowienia z dnia 5 lipca 2024 roku

Pozwem z dnia 20 maja 2024 roku powód M. K. wniósł o pozbawienie wykonalności następujących tytułów wykonawczych:

a)

wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 6 czerwca 2017 roku, sygnatura akt XX GC 1252/14, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 17 czerwca 2019 roku co do kwoty należności głównej 958 841,16 złotych oraz w zakresie odsetek ustawowych od dnia 13 marca 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty (tytuł wykonawczy numer 1),

b)

wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 6 czerwca 2017 roku, sygnatura akt XX GC 1252/14, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 7 kwietnia 2021 roku co do kwoty należności głównej 958 841,16 złotych oraz w zakresie odsetek ustawowych od dnia 13 marca 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty (tytuł wykonawczy numer 2),

c)

wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 6 czerwca 2017 roku, sygnatura akt XX GC 1252/14, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 19 kwietnia 2023 roku co do kwoty należności głównej 958 841,16 złotych oraz w zakresie odsetek ustawowych od dnia 13 marca 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty (tytuł wykonawczy numer 3).

Powód wniósł również o udzielenie zabezpieczenia wyżej opisanego roszczenia poprzez:

- 1)
wstrzymanie w całości wykonalności wyżej opisanych tytułów wykonawczych do czasu zakończenia postępowania o pozbawienie wykonalności tych tytułów,
- 2)
zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy-Woli w Warszawie A. M., sygnatura akt (...),
- 3)
zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego w G. W. K., sygnatura akt (...),
- 4)
zakazanie pozwanemu (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W. zbywania wierzytelności objętej wyrokiem wydanym w sprawie XX GC 1252/14 i wykonywania wszelkich umów zobowiązujących do zbycia wierzytelności objętej tym wyrokiem pod jakimkolwiek tytułem prawnym do czasu zakończenia postępowania o pozbawienie wykonalności tytułów wykonawczych numer 1-3.

W uzasadnieniu powód wskazał, że wyrokami z dnia 29 stycznia 2013 roku i 4 maja 2014 roku (...) zasądził od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na rzecz (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 459 544,47 złotych oraz 494 125,37 złotych, a postanowieniami z dnia 29 lipca 2013 roku i 12 sierpnia 2014 roku nadano tym wyrokom klauzule wykonalności. Następnie (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. wystąpiła przeciwko M. K. z powództwem opartym na art. 299 k.s.h. i wyrokiem z dnia 6 czerwca 2017 roku Sąd Okręgowy w Warszawie uwzględnił powództwo zasądzając od M. K. na rzecz (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 985 841,16 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 13 marca 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty. Następnie (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. uzyskała tytuły wykonawcze: numer 1 – wykorzystany do wszczęcia egzekucji przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy-Woli w Warszawie A. M., numer 2 – wykorzystany w celu wpisu hipoteki przymusowej na nieruchomości oraz numer 3 - wykorzystany do wszczęcia egzekucji przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Grodzisku Mazowieckim W. K.. Postanowieniem z dnia 25 kwietnia 2019 roku Sąd Rejonowy w Koszalinie otworzył postępowanie sanacyjne spółki (...) spółki z o.o., a postanowieniem z dnia 22 stycznia 2021 roku zatwierdził układ, który w przypadku pozwanego (wierzyciela z grupy III) przewidywał zaspokojenie po upływie 5 lat od dnia stwierdzenia prawomocności postanowienia o zatwierdzeniu układu, a spłata miała następować przez kolejne 6 lat. Powód wskazał, że wydanie przez sąd restrukturyzacyjny postanowienia o zatwierdzeniu układu zmodyfikowało wierzytelność pozwanego w stosunku do niego poprzez rozłożenie na raty oraz określiło termin wymagalności tych rat. Ograniczenie wykonalności wierzytelności objętych tytułem wykonawczym przeciwko spółce skutkowało ograniczeniem wykonalności trzech tytułów opisanych w pozwie albowiem modyfikacja zakresu wykonalności wierzytelności względem spółki przekłada się bezpośrednio na zakres wykonalności wierzytelności pozwanego względem powoda, gdyż łączy ich odpowiedzialność in solidum.

Uzasadniając interes prawny powód wskazał, że wyegzekwowanie świadczenia objętego tytułami wykonawczymi objętymi pozwem będzie skutkowało utratą prawa do wytoczenia powództwa przeciwegzekucyjnego. Na wniosek pozwanego toczą się obecnie dwa postępowania egzekucyjne w trakcie których komornik dokonał licznych zajęć i czynności egzekucyjnych.

Pismem z dnia 20 czerwca 2024 roku powód podtrzymał wniosek o zabezpieczenie w zakresie sposobów zabezpieczenia opisanych w punktach 1-3 oraz cofnął w zakresie sposobu zabezpieczenia opisanego w punkcie 4.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Wniosek o udzielenie zabezpieczenia nie zasługiwał na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 730 § 1 k.p.c. w każdej sprawie cywilnej podlegającej rozpoznaniu przez sąd lub sąd polubowny można żądać udzielenia zabezpieczenia. Sąd może udzielić zabezpieczenia przed wszczęciem postępowania lub w jego toku, o czym stanowi art.

730 § 2 k.p.c. Zgodnie z art. 730¹ § 1 k.p.c. udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia.

Uprawdopodobnienie, jako instytucja kodeksowa, odnosi się do sytuacji, w których ustawa procesowa nie wymaga ustalenia twierdzeń o faktach przy pomocy dowodów, lecz zadowala się mniejszym stopniem pewności. Uprawdopodobnienie może być przeprowadzone przez sąd przy użyciu środków, które uzna on za właściwe, nie wyłączając środków dowodowych. Przy uprawdopodobnieniu nie jest jednak konieczne zachowanie szczególnych przepisów o postępowaniu dowodowym (art. 243 k.p.c.). Uprawdopodobnienie w odróżnieniu od dowodu nie daje zatem pewności co do prawdziwości twierdzenia o istnieniu konkretnego roszczenia, lecz sprawia, że twierdzenie to staje się prawdopodobne (por. M. Iżykowski, Charakterystyka prawna uprawdopodobnienia w postępowaniu cywilnym, s. 71 i n.).

Ze złożonych dokumentów oraz twierdzeń zawartych w uzasadnieniu pozwu wynika, że:

- wyrokami z dnia 29 stycznia 2013 roku i 4 maja 2014 roku Sąd Arbitrażowy przy Krajowej Izbie Gospodarczej zasądził od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na rzecz (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 459 544,47 złotych oraz 494 125,37 złotych wraz z odsetkami, a postanowieniami z dnia 29 lipca 2013 roku i 12 sierpnia 2014 roku nadano tym wyrokom klauzulę wykonalności (k. 47-65)

- (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. wystąpiła przeciwko M. K. z powództwem opartym na art. 299 k.s.h. i wyrokiem z dnia 6 czerwca 2017 roku Sąd Okręgowy w Warszawie w sprawie o sygnaturze akt XX GC 1252/14 uwzględnił powództwo zasądzając od M. K. na rzecz (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 985 841,16 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 13 marca 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty (k. 199-237),

- (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. wniosła o nadanie klauzuli wykonalności wyrokowi Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 6 czerwca 2017 roku i uzyskała trzy tytuły wykonawcze: numer 1 – wykorzystany do wszczęcia egzekucji przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy-Woli w Warszawie A. M., numer 2 – wykorzystany w celu wpisu hipoteki przymusowej na nieruchomości oraz numer 3 - wykorzystany do wszczęcia egzekucji przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Grodzisku Mazowieckim W. K. (k. 241-305),

- postanowieniem z dnia 25 kwietnia 2019 roku Sąd Rejonowy w Koszalinie otworzył postępowanie sanacyjne spółki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., a postanowieniem z dnia 22 stycznia 2021 roku zatwierdził układ, który w przypadku pozwanego (wierzyciela z Grupy III) przewidywał w pierwszym roku spłatę kwoty 10% kwoty wierzytelności głównej w 12 ratach miesięcznych, przy czym płatność pierwszej raty miała nastąpić w ostatnim dniu roboczym stycznia w roku kalendarzowym następującym po upływie 5 lat od dnia stwierdzenia prawomocności postanowienia o zatwierdzeniu układu, w latach 2-6 spłatę po 10% wierzytelności głównej w 12 ratach miesięcznych oraz umorzenie pozostałej części wierzytelności głównej (30% wierzytelności głównej), a także umorzenie w całości odsetek od wierzytelności głównej naliczonych do dnia poprzedzającego dzień otwarcia postępowania sanacyjnego oraz innych kosztów ubocznych. Postanowienie o zatwierdzeniu układu uprawomocniło się w dniu 13 lutego 2021 roku (k. 411-419).

Zgłoszone przez powoda twierdzenia i wnioski dowodowe nie skutkują uznaniem roszczenia za wiarygodne. Powód wskazywał, że postanowienie o zatwierdzeniu układu wydane w stosunku do spółki ma bezpośredni wpływ na odpowiedzialność wynikającą z tytułu egzekucyjnego wydanego na podstawie art. 299 k.s.h. Zdaniem powoda modyfikacja zobowiązania spółki dokonana postanowieniem o zatwierdzeniu układu stanowi zdarzenie, na podstawie którego doszło do ograniczenia wykonalności tytułów wykonawczych wydanych zarówno przeciwko spółce, jak i członkom zarządu.

Zgodnie z art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może oprzeć powództwo także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, na zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zgłoszenie tego zarzutu w sprawie było z mocy ustawy niedopuszczalne, a także na zarzucie potracenia.

Odpowiedzialność członka zarządu za zobowiązania spółki jest odpowiedzialnością deliktową za szkodę w wysokości niewyegzekwowanej od spółki wierzytelności, spowodowaną bezprawnym, zawinionym niezgłoszeniem przez członków zarządu wniosku o ogłoszenie upadłości spółki. Szkada łączy się z obniżeniem potencjału majątkowego spółki, związanego z niezgłoszeniem we właściwym czasie wniosku o ogłoszenie upadłości lub niewszczęciem postępowania układowego i tym samym niemożliwością zaspokojenia się wierzyciela.

Odpowiedzialność członków zarządu jest odpowiedzialnością osobistą i subsydiarną wobec spółki, tzn. zależną od bezskuteczności egzekucji z majątku spółki. Jednocześnie odpowiedzialność ta nie jest ograniczona kwotowo. Odpowiedzialność członków zarządu między sobą ma jednocześnie charakter solidarny. Brak jest natomiast solidarności pomiędzy odpowiedzialnym członkiem zarządu a spółką. Dlatego stosuje się tu zasady odpowiedzialności in solidum.

Odpowiedzialność in solidum - inaczej solidarność niewłaściwa, zwana także solidarnością przypadkową, pozorną, nieprawidłową lub niepełną - występuje, gdy wierzyciel ma roszczenie o to samo świadczenie do dwóch lub więcej dłużników, a jednocześnie ani ustawa, ani czynność prawna nie zastrzega solidarności biernej (por. art. 369 k.c.), zarazem jednak wspólny cel świadczeń dłużników przemawia za tym, aby zapłata przez jednego z nich zwalniała z długu także pozostałych - jak w przypadku zobowiązań solidarnych (art. 366 k.c.). Innymi słowy, aby wystąpiła odpowiedzialność in solidum musi istnieć równoległa odpowiedzialność względem wierzyciela dwóch lub więcej dłużników, charakteryzująca się tym, że spełnienie świadczenia przez jednego uzasadnia, mimo braku ustawowego lub wynikającego z czynności prawnej zastrzeżenia solidarności biernej, zwolnienie z długu również pozostałych dłużników.

Zgodnie z art. 167 ust. 1 Prawa restrukturyzacyjnego układ nie narusza praw wierzyciela wobec poręczyciela oraz współdłużnika dłużnika ani praw wynikających z hipoteki, zastawu, zastawu skarbowego, zastawu rejestrowego lub hipoteki morskiej, jeżeli były one ustanowione na mieniu osoby trzeciej.

Opisana w powyższym przepisie kategoria „współdłużnik” dłużnika mieści w sobie również dłużników odpowiadających in solidum z dłużnikiem jako dłużnikiem osobistym wierzyciela. Jeżeli obok dłużnika byli inni współdłużnicy (solidarni lub in solidum), to zakres ich odpowiedzialności nie ulega zmianie na skutek zawarcia układu. Wierzyciel może od każdego ze współdłużników żądać zapłaty w pełnej wysokości zobowiązania, w jego pierwotnym terminie płatności. W stosunku do współdłużników wierzytelności objęte układem nie ulegają zmianie ani co do wysokości, ani co do terminu i sposobu zapłaty. Osoby te odpowiadają wobec wierzyciela według pierwotnej treści zobowiązania. Wierzyciel nie traci wierzytelności w stosunku do współdłużników i poręczycieli także wtedy, gdy głosował za układem.

W związku z tym samo wydanie postanowienia o zatwierdzeniu układu nie może być uznane za zdarzenie objęte dyspozycją art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. Powód nie podnosił aby doszło do innych zdarzeń, w szczególności aby spółka zaspokoiła roszczenie pozwanego w jakiegokolwiek części.

Powoływane przez powoda poglądy doktryny i orzecznictwa dotyczą odpowiedzialności współnika spółki osobowej za zobowiązania tej spółki (art. 22 § 2, 89, 95, 102, 103 i 126 k.s.h.) i nie mają zastosowania do odpowiedzialności wynikającej z art. 299 k.s.h.

W konsekwencji brak było podstaw do przyjęcia, że roszczenie pozwu zostało uprawdopodobnione w stopniu wystarczającym do udzielenia zabezpieczenia. Mając na uwadze powyższe, wniosek o udzielenie zabezpieczenia podlegał oddaleniu bez konieczności badania drugiej przesłanki, tj. interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia.

Wobec powyższego, na podstawie wyżej powołanych przepisów, orzeczono jak w sentencji.

sędzia Łukasz Oleksiuk

16 lipca 2024 roku

(...)

sędzia Łukasz Oleksiuk